

Streszczenie. Katecheza X. Ks. Przemysław Sawa. Wypowiedzi Vaticanum II o Eucharystii w życiu Kościoła.

Sobór Watykański II wypowiedział się w różnych dokumentach o znaczeniu Eucharystii, które można uporządkować w następującym kluczu zagadnień: wymiary Eucharystii, więź Eucharystii z misją Kościoła, zobowiązania Kościoła wobec Eucharystii oraz kontekst ekumeniczny.

I. Wymiary Eucharystii.

Wśród wymiarów Eucharystii Kościół wyszczególnia następujące kwestie: prawdziwa obecność Chrystusa – Kościół wyznaje obecność Jezusa pod postaciami eucharystycznymi, ale tę obecność należy również rozpoznać w osobie odprawiającego, w swoim słowie, wtedy gdy Kościół modli się i śpiewa psalmy. Sobór podkreśla znaczenie całej celebracji. Następną kwestią jest: ofiarniczy charakter – Jezus Chrystus jest w Eucharystii jako Kapłan i jako Ofiara, o czym mówił Sobór Trydencki w słowach: „...jeden i ten Sam składa ofiarę przez posługę kapłanów”. Trzecią kwestią jest: uświęcenie człowieka i uwielbienie Boga – Eucharystia skupia w sobie całe duchowe dobro Kościoła, czyli Jezusa Chrystusa, który przez Komunię Świętą daje wiernym życie łaski i prowadzi do podjęcia ofiary. Każda Eucharystia stanowi przestrzeń uświęcenia człowieka, co dokonuje się w kontekście wiecznego wypełnienia. Czwarta kwestia: odnawianie tożsamości kapłańskiej Ludu Bożego – ochrzczeni to lud kapłański. Przez Eucharystię wierni mogą wykonywać swoją kapłańską tożsamość wynikającą z chrztu świętego. Piątą kwestią jest: tworzenie Kościoła i zachowanie jego tożsamości – Sobór podkreśla eklezjotwórczy charakter Eucharystii, trzeba pamiętać, że liturgia ze swej natury jest celebrowana przez Lud Boży, a więc zakłada uczestnictwo wiernych. Eucharystia jest niezbędna dla trwania Kościoła w jego własnej tożsamości. Eucharystia czyni Kościół widzialnym. Ujawnia się to przez posługę duchownych i świeckich. Ostatnią kwestią jest: niezbywalność posługi biskupa i prezbiterów – biskupi podejmują posługę uświęcania. Są wzięci z ludzi i dla ludzi, a ich powołaniem jest składanie ofiar za grzechy ludzi. Wspierają ich w tym posłannictwie prezbiterzy.

II. Eucharystia a misja Kościoła.

Celebracja Eucharystii jest ściśle sprzężona z misją Kościoła, a w szczególności: 1. *Służba słowa Bożego* – nie można oddzielać Najświętszego Sakramentu od Słowa Bożego, 2. *Jedność Kościoła* – wola Jezusa jest jedność Kościoła. Wszyscy ludzie powołani są do tego

zjednoczenia z Chrystusem, który jest światłością świata i od którego pochodzimy, dzięki któremu żyjemy, do którego zdążamy. Jedność nie oznacza jednak zrównania wszystkich członków Kościoła, lecz stanowi harmonię różnych darów i posług, także w zgromadzeniu liturgicznym. Wszyscy natomiast razem składają ofiarę i uczestniczą w Komunii.

3. *Uświęcania Kościoła* – wszyscy wierni wezwani są do przyczyniania się do wzrostu i uświęcania Kościoła. Przeżywając Eucharystię, ochrzczeni umacniają się w miłości i przynależności do misji Kościoła oraz przyjmują powołanie bycia solą ziemi w swojej codzienności. Duch ofiarowania i jedności z Chrystusem powinien zostać rozciągnięty na cały dzień. 4. *Ewangelizacja i apostołstwo* – doświadczenie Boga wiedzie do dzielenia się tym, czym człowiek żyje. W służbę ewangelizacji włączeni są również świeccy, którzy mają własne powołanie do apostołstwa, jest to ich niezbywalne prawo i obowiązek, których źródłem jest chrzest. Powinnością jest składanie ofiar duchowych i dawanie świadectwa. Siłą tego zadania jest Eucharystia.

III. Kościół wobec Eucharystii

Stosunek Kościoła wobec Eucharystii obejmuje nie tylko samo wyznawanie wiary, ale także rozpoznawanie właściwego kontekstu liturgii, zwłaszcza niedzielnej, troskę o należyte uczestnictwo wiernych, odkrycie znaczenia kapłaństwa chrzcielnego i służebnego (sakramentalnego) oraz właściwą formację Ludu Bożego. Istotne jest podkreślenie znaczenia niedzieli jako dnia zmartwychwstania i dnia Kościoła. Szczególnym przejawem troski o Eucharystię jest też podejmowanie starania o budynki kościoła jako miejsca celebracji i przechowywania Najświętszego Sakramentu. Niezbędna jest formacja liturgiczna i eucharystyczna powierzona biskupom i kapłanom.

IV. Kontekst ekumeniczny.

Dążenie do jedności chrześcijan jest jednym z priorytetów współczesnego Kościoła, by wypełnić Jezusowe pragnienie jedności. Nie oznacza to jednak pomijania prawdy, negowania bądź zakrywania własnej tożsamości. Właściwe rozpoznanie rzeczywistości eucharystycznej we wspólnotach niekatolickich może przyczynić się do głębszego pragnienia jedności i modlitwy o cud pojednania, który może być jedynie darem Boga.

Wnioski

Właściwe życie chrześcijańskie domaga się odpowiedniego pokarmu. Niezbędne jest czytanie i rozważanie Słowa Bożego oraz liturgia, zwłaszcza Eucharystia. Konieczna jest odpowiednia

formacja duchownych i świeckich, aby właściwie rozumieli tajemnice Eucharystii. Należy zwrócić uwagę na większe zaangażowanie świeckich w celebrowanie Eucharystii (lektorzy, psalterzyści, czytający modlitwę wiernych, komentarze, niosący dary) Nade wszystko podkreślić centralną rolę Eucharystii jako podstawy wszelkiego apostołstwa w Kościele.

Jezu, dziękujemy Ci za dar Eucharystii. Pomóż nam odkrywać jej głębię i znaczenie dla naszego życia duchowego. Razem z Tobą błogosławimy Ojca w niebie.